

Czwartek, 14 marca 2013 r.

11. głęboko ubolewa nad wysoką liczbę egzekucji dokonywanych w Iraku, z wyrokami śmierci wydawanymi często po niesprawiedliwych procesach oraz na podstawie zeznań uzyskanych pod przymusem; usilnie wzywa rząd Iraku do ogłoszenia moratorium na wykonywanie wszystkich wyroków, z myślą o zniesieniu kary śmierci w bliskiej przyszłości;
12. podkreśla potrzebę zadbania o skoordynowanie działań władz irackich z działaniami międzynarodowych organizacji zajmujących się niesieniem pomocy z myślą o wspieraniu najsłabszych grup i utworzeniu odpowiednich warunków pozwalających zapewnić im bezpieczeństwo i godność, w szczególności dzięki inicjatywom promującym dialog i wzajemne poszanowanie między wszystkimi religijnymi i etnicznymi wspólnotami w Iraku;
13. podkreśla, że ważne jest, aby w ramach inicjatyw misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności (EUJUST LEX) nadać wystarczające znaczenie – jeżeli jest to możliwe – prawom Turkmenów oraz ogólnie prawom mniejszości, i z wielkim zadowoleniem przyjmuje osiągnięcia misji EUJUST LEX oraz ich realizację w Iraku;
14. nalega, aby Rada Współpracy powołana na mocy umowy o partnerstwie i współpracy zawartej między UE a Irakiem była kanałem służącym do informowania strony irackiej o przyczynach wzbudzających zaniepokojenie sytuacją mniejszości etnicznych i religijnych w kraju;
15. wzywa społeczność międzynarodową i UE do wspierania rządu irackiego w organizowaniu pokojowych, wolnych i sprawiedliwych wyborów regionalnych, które mają się odbyć w kwietniu 2013 r.;
16. wzywa przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie Komisji, specjalnemu przedstawicielowi UE do spraw praw człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i Radzie Reprezentantów Iraku, regionalnemu rządowi Kurdystanu, sekretarzowi generalnemu Narodów Zjednoczonych oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.

P7_TA(2013)0102

Sprawa Arafata Jaradata i sytuacja palestyńskich więźniów w izraelskich więzieniach

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie Arafata Dżaradata i sytuacji palestyńskich więźniów w izraelskich więzieniach (2013/2563(RSP))

(2016/C 036/25)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje, zwłaszcza rezolucję z dnia 4 września 2008 r. w sprawie więźniów palestyńskich w Izraelu ⁽¹⁾ oraz rezolucję z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie polityki UE w odniesieniu do Zachodniego Brzegu Jordanu i Wschodniej Jerozolimy ⁽²⁾,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 16 lutego 2013 r. dotyczące sytuacji Palestyńczyków prowadzących strajk głodowy w Izraelu,
- uwzględniając oświadczenie lokalnej misji UE z dnia 8 maja 2012 r. dotyczące palestyńskich więźniów prowadzących strajk głodowy,
- uwzględniając Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Państwem Izrael („układ o stowarzyszeniu UE-Izrael”), w szczególności jego art. 2 dotyczący praw człowieka,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając czwartą konwencję genewską z 1949 r. o ochronie osób cywilnych podczas wojny,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych ONZ z 1966 r.,
- uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet przyjętą przez ONZ w 1979 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 295 E z 4.12.2009, s. 47.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0298.

Czwartek, 14 marca 2013 r.

- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r.,
 - uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka z 1989 r.,
 - uwzględniając odpowiednie rezolucje ONZ w sprawie konfliktu na Bliskim Wschodzie,
 - uwzględniając oświadczenie Sekretarza Generalnego ONZ Ban Ki-moona z dnia 19 lutego 2013 r., w którym wyraził on zaniepokojenie sytuacją palestyńskich więźniów prowadzących strajk głodowy w Izraelu, oświadczenie Wysokiej Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka Navi Pillay z dnia 13 lutego 2013 r. w sprawie przetrzymywanych Palestyńczyków, a także oświadczenie Richarda Falka, specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. praw człowieka na palestyńskich terytoriach okupowanych, z dnia 27 lutego 2013 r., w sprawie śmierci palestyńskiego więźnia Arafata Dżaradata,
 - uwzględniając sprawozdanie UNICEF-u z lutego 2013 r. zatytułowane „Dzieci w izraelskich więzieniach wojskowych: uwagi i zalecenia”,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 18 lutego 2013 r. Arafat Dżaradat został aresztowany pod zarzutem rzucania kamieniami w izraelskie cele, a także mając na uwadze, że zmarł on w dniu 23 lutego 2013 r. w więzieniu w Megiddo; mając na uwadze kontrowersje wokół przyczyny jego śmierci; mając na uwadze, że władze Izraela utrzymują, iż zmarł on na atak serca, a krwotoki i złamania żeber, jakie wykazała autopsja, są charakterystyczne dla prób reanimacji, które podjęła służba więzienna; mając na uwadze, że na podstawie wyników autopsji władze palestyńskie twierdzą, że Arafat Dżaradat zmarł w wyniku tortur;
- B. mając na uwadze, że prawie wszyscy spośród 4 500 palestyńskich więźniów przetrzymywanych w Izraelu wzięli udział w strajku głodowym, odmawiając przyjmowania pożywienia w proteście po śmierci Arafata Dżaradata; mając na uwadze, że w ostatnich dniach na Zachodnim Brzegu Jordanu doszło do starć ulicznych, kiedy Palestyńczycy potępili warunki, w jakich palestyńscy więźniowie są przetrzymywani w izraelskich więzieniach;
- C. mając na uwadze, że sprawa palestyńskich więźniów i osób przetrzymywanych ma dalekosiężne konsekwencje polityczne, społeczne i humanitarne; mając na uwadze, że palestyńscy więźniowie polityczni i byli zatrzymani odgrywają wybitną rolę w palestyńskim społeczeństwie; mając na uwadze, że w Izraelu więzionych i przetrzymywanych jest ponad 4 800 Palestyńczyków, w tym wiele kobiet i dzieci, ponad 100 więźniów sprzed porozumień z Oslo i 15 członków Palestyńskiej Rady Legislacyjnej; mając na uwadze, że 178 spośród tych osób, w tym 9 członków Palestyńskiej Rady Legislacyjnej, jest przetrzymywanych w areszcie administracyjnym; mając na uwadze, że według oświadczenia palestyńskich i izraelskich organizacji obrońców praw człowieka z marca 2013 r. istnieją doniesienia o co najmniej 71 palestyńskich więźniach, którzy od 1967 r. zmarli w bezpośrednim następstwie tortur w izraelskich ośrodkach przetrzymywania;
- D. mając na uwadze, że przeważająca większość palestyńskich więźniów z Zachodniego Brzegu Jordanu oraz Strefy Gazy przebywa w więzieniach położonych w głębi terytorium izraelskiego; mając na uwadze, że znaczna większość spośród nich często nie może skorzystać z prawa do odwiedzin przez członków ich rodzin lub skorzystanie z tego prawa jest bardzo trudne;
- E. mając na uwadze, że izraelskie wojskowe administracyjne nakazy aresztowania umożliwiają zatrzymanie bez zarzutów i procesu na podstawie dowodów, których nie udostępnia się ani zatrzymanym, ani ich adwokatom, a także mając na uwadze, że nakazy te mogą dotyczyć zatrzymania na okres do sześciu miesięcy i mogą być odnawiane bez ograniczeń; mając na uwadze, że izraelski sąd najwyższy skrytykował niedawno sądy wojskowe i wojskowy korpus sądowy za działania polegające na przedłużaniu administracyjnych nakazów zatrzymania;
- F. mając na uwadze, że palestyńscy więźniowie polityczni niejednokrotnie prowadzili strajki głodowe, w których za każdym razem uczestniczyły setki osób; mając na uwadze, że niektórzy przetrzymywani Palestyńczycy kontynuują przedłużający się strajk głodowy;
- G. mając na uwadze, że szczególnie podatna na zagrożenia grupa wśród przetrzymywanych Palestyńczyków to kobiety;
- H. mając na uwadze, że według szacunków na Zachodnim Brzegu Jordanu izraelskie siły bezpieczeństwa co roku aresztują 700 palestyńskich dzieci; mając na uwadze, że na podstawie przeprowadzonego przez UNICEF w lutym 2013 r. przeglądu praktyk stosowanych wobec palestyńskich dzieci, które zetknęły się z izraelskim systemem więzień wojskowych, można sądzić, iż są one powszechnie i systematycznie maltretowane;
- I. mając na uwadze, że zgodnie z art. 2 układu o stowarzyszeniu stosunki między UE a Izraelem opierają się na poszanowaniu praw człowieka i zasad demokracji, które stanowią zasadniczy element tego porozumienia; mając na uwadze, że w planie działań UE-Izrael podkreślono, iż obie strony wyznają wartości, do których należy poszanowanie praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

1. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu śmierci palestyńskiego więźnia Arafata Dżaradata w dniu 23 lutego 2013 r. w izraelskim areszcie i składa jego rodzinie kondolencje;
2. jest poważnie zaniepokojony nawrotem napięć na Zachodnim Brzegu Jordanu po śmierci Arafata Dżaradata w więzieniu w Megiddo w okolicznościach, które budzą kontrowersje; wzywa wszystkie strony, by wykazały się jak największą powściągliwością i powstrzymały od prowokacyjnych działań, by zapobiec dalszej przemocy, a także by podjęły pozytywne działania w celu ustalenia prawdy i rozładowania trwających napięć;
3. wzywa władze Izraela, by niezwłocznie wszczęły niezależne, bezstronne i przejrzyste dochodzenie w sprawie okoliczności śmierci Arafata Dżaradata i wszelkich zarzutów dotyczących stosowania tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karaniami w stosunku do palestyńskich więźniów;
4. ponownie wyraża poparcie dla uzasadnionych izraelskich obaw dotyczących bezpieczeństwa; jest jednak zdania, że w traktowaniu wszystkich więźniów należy w pełni przestrzegać zasad praworządności, gdyż jest to element kluczowy dla demokratycznego państwa; w związku z tym wzywa rząd Izraela do przestrzegania praw palestyńskich więźniów oraz do ochrony ich zdrowia i życia;
5. wyraża zaniepokojenie z powodu przetrzymywania Palestyńczyków w areszcie administracyjnym bez postawienia im zarzutów; podkreśla, że osobom tym należy postawić zarzuty i przeprowadzić proces sądowy obejmujący gwarancje zgodne z międzynarodowymi normami albo niezwłocznie je uwolnić;
6. apeluje, by niezwłocznie zastosować prawo więźniów do odwiedzin przez członków rodzin, oraz wzywa władze Izraela do stworzenia warunków niezbędnych do korzystania z tego prawa;
7. wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją i stanem zdrowia palestyńskich więźniów prowadzących przedłużający się strajk głodowy; wyraża poparcie dla wysiłków Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża, który chce ratować życie będących w stanie krytycznym więźniów i osób przetrzymywanych, i apeluje do Izraela, by zapewnił wszystkim osobom prowadzącym strajk głodowy nieograniczony dostęp do odpowiedniej opieki medycznej;
8. ponownie wzywa do natychmiastowego uwolnienia wszystkich więzionych członków Palestyńskiej Rady Legislacyjnej, w tym Marwana Barghoutiego;
9. wzywa władze Izraela do zapewnienia więzionym i przetrzymywanym palestyńskim kobietom i dzieciom odpowiedniej ochrony i traktowania, zgodnie z odpowiednimi konwencjami międzynarodowymi, których Izrael jest stroną;
10. wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych i państwa członkowskie do uważnego śledzenia losów więzionych i przetrzymywanych Palestyńczyków, w tym kobiet i dzieci, oraz do poruszania ich sprawy w dialogu politycznym z Izraelem na wszystkich szczeblach; podkreśla z naciskiem, że sprawę tę należy włączyć do najbliższego, dotyczącego Izraela sprawozdania z postępów w europejskiej polityce sąsiedztwa;
11. apeluje o misję wyjaśniającą Parlamentu, która oceni obecną sytuację pod względem warunków przetrzymywania palestyńskich więźniów, w tym kobiet i dzieci, oraz pod względem stosowania aresztu administracyjnego;
12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/Wysokiej Przedstawiciel ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi Izraela, Knesetowi, przewodniczącemu Autonomii Palestyńskiej, Palestyńskiej Radzie Legislacyjnej, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, wysłannikowi Kwartetu Bliskowschodniego, przewodniczącemu Zgromadzenia Eurośródziemnomorskiego, Wysokiej Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka oraz Międzynarodowemu Komitetowi Czerwonego Krzyża.